

GAZETA HUNEDOAREI

ORGAN INDEPENDENT CULTURAL, SOCIAL ȘI DE INFORMAȚII

ABONAMENTUL :

pe un an . 100 Lei || pe 3 luni . 25 Lei
pe 6 luni . 50 Lei || un exemplar 2 Lei

APARE SĂPTĂMÂNAL

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE REDACȚIE

ADMINISTRAȚIA :

Deva, Strada Regina Maria 12

Diplome în străinătate și idea statului Român.

E lucru prea cunoscut că trecând granițele unui stat, fiecare individ simte o schimbare de sentimente, pătura de aer de și aceeași totuși curajul ce îl respire de odată e altul. Afirmi dincoace păreri și sentimente de cari afirmai de cea parte, câți sunt indiferente sau ostile și invers.

În timpul de vacanță în orașele ardelenne mișună studenții universităților din Budapesta — toți tineri repatriați de la noi reîntorși aici cu pasaport unguresc.

Pentru ce mai vin și de ce li se permite măcar timp de 10 ani intrarea în țară? Mai toți din ei sunt deodată și funcționari ai diferitelor Ministere, membrii chiar în diferite organizațiuni secrete, convorbind cu ei reese — aceasta din însuși spusele lor, în plus că cei din actuala generație sunt și ofițeri și elevi ai rezervelor ungurești.

Fără șovinism, dar aceștia nu-și au locul aici. Purtarea lor e vădit ostilă, anul trecut de și invitați — nici unul nu a luat parte la seratele-petrecri a universitarilor români! E dușmănie, îngâmfare sau prostie? Oricare din trei — aceiași consecință.

Le mai place în România, atunci de ce s'au repatriat? Au știut că trebuie să posedă limba, — de ce s'au înscris la universități ungurești? Au crezut temporară dominația română? — fiindcă ei numesc și azi Ardealul „megszállott terület“ (teritoriu ocupat) — vadă-și acum bârna'n ochi și mai slăbească-ne cu prezența lor. Asta pentru cei repatriați.

Cei cetățeni români de ce studiază în Budapesta? Limba nu e pedică și motiv de a nu studia la universitățile române. Care e mobilul? Vreau să trăiască în urmă la noi infiltrați de ideea de revanșă și fumurați cu aerul acelor școli șoviniiste? Foarte periculos! Echivalarea diplomelor ar trebui să fie foarte problematică și ar fi bine să fie examinați atât științific, cât și din multe alte puncte de vedere înainte a li se permite libera practica în țară.

Ne pare imposibil să obții diplome făcând teme, proiecte etc. prin corespondență postală!

Astfel de cazuri sunt și în Deva.

Pot aceștia deveni posesori de diplome recunoscute? E știut că fără dragostea de țară nu poți să devii decât un ordinar exploatator al tuturor bunilor ce te înconjoară și a serviciilor încredințate și atunci la ce ar servi înconjurători universităților românești?

Până își vor câștiga tăria să se asemeleze arate-se și ferească-se în alte părți.

Un ardelen,
student de București.

Cuvântare ocazională pentru comemorarea luptelor de la Mărășești.

Multe sunt sărbătorile naționale ale neamului nostru și oricât de multe ar fi, nu sunt destule pentru că în ele nu pot încăpea în deajuns operele mari ale celor ce le-au înfăptuit. Opera sufletelor creatoare pășește dincolo de ani și de veacuri pentru a trece în eternitate. Dar zilele de sărbătoare națională le putem compara după mărimea faptului ce amintesc și deci putem zice că una este mai mare de cât alta. Și sărbătoarea de astăzi, amintind efortul uriaș al sufletului unui popor, se numără printre cele mai mari zile naționale din câte le avem.

Bătălia de la Mărășești intră în cadrul luptelor mari care s'au desfășurat în războiul mondial și care a avut răsunet adânc în îndrumarea sfârșitului războiului. Această bătălie este mare prin fapta de arme românească ce s'a săvârșit acolo în câmpia râului Siret.

Ea ne-a ridicat în ochii omenirii pe culmea gloriei neperitoare a vitejiei noastre de unde putem privi cu încredere desăvârșită în viitor.

Acolo noi, am dat examen de sânge în fața lui Dumnezeu și a omenirii întregi revindicându-ne dreptul la viață pentru toate veacurile.

Singură biruința de la Mărășești nu putea să pună capăt războiului mondial, dar fără această biruință pacea încheiată nu putea să ne deie ce ne-a dat.

Cine calcă pământul la Mărășești, calcă piatra celui mai sfânt altar național, căci sub brazda aceea de pământ, hodinesc oasele vitejilor și pe care se sprijină întruparea României mari. Luptele de la Mărășești s'au dat astfel:

În vara anului 1917, Germanii pentru a influența cauza apusului în favoarea lor, aruncă în răsărit cei din urmă sorți de noroc, hotărând o puternică ofensivă la sud de Focșani, în direcția Mărășeștilor. Prin această ofensivă Germanii au vrut să ni fure și cel din urmă colț de pământ liber pe care trăiam, unde puteam prinde nădejde de întărire și unde puteam vărsa lacrimi de ușurare în ceasurile grele.

Mareșalul Mackensen, renumitul spărgător de fronturi, adună 14 divizii, laolaltă, cu o uriașă masă de artilerie și începe atacul.

La începerea ofensivei germane noi ne găsim în următoarea grea situație:

Vântul revoluției începuse de mult să bată în armata rusească.

La nordul Moldovei se pronunță tot mai mult ofensiva germană.

Trupele rusești de la Siret erau în curs de transport pe frontiera Bucovinei.

Armata a doua care luptase la Mărăști își oprise înaintarea din cauza păcătoșeniei armatei rusești.

Armata întâia, care trebuia să închidă frontul la Focșani, în locul rușilor, se găsea în marș de la Tecuciu la Mărășești.

Armata germană la prima înaintare a dat peste cap forțele rușilor spărgând frontul. Apoi începe ofensiva către inima Moldovei.

Față de această înaintare a vrăjmașului armata 1-a română aruncă în poarta deschisă a Moldovei, pe unde intrau germanii, trupa diviziei a 5-a ca să împedice înaintarea vrăjmașă.

Din această clipă hotărâtoare începe truda vitejiei pentru ca să se înfăptuiască biruința de la Mărășești.

Acolo nu s'a dat o luptă tranșee, ci a fost o luptă dată în câmp deschis.

A fost lupta bunului gospodar, care iese din casă pentru a opri hoții cari au trântit poarta și năvălesc în ograda ca să omoare. Ne-am găsit în acele clipe ca nu om nenorocit căruia i s'a pus unghia în gât pentru zugrumare.

Și pentru mântuirea noastră și a copiilor noștri rând pe rând regimentele românești intrau în luptă. Divizii peste divizii s'au aruncat în gura balaurului cu șapte capete pentru a-i opri înaintarea.

Căci era atunci pe pământul Moldovei o conștiință în mintea tuturor care se hotărâse să păstreze pământul rămas încă liber chiar de-ar fi trebuit să moară și cel din urmă copil din leagăn.

Moldova pe atunci nu era un câmp arat și semănat, ci era un câmp cu sute de cimitire, cu sute de spitale de exantematici, cu iadul de boale în inima ei și în mijlocul cărora fără frică stătea armata cu scumpa noastră Familie regală în frunte.

Acolo s'a ridicat conștiința românească mai sus de suferințele pământești pentru ca privind cu ochii către Alba-Iulia, unde strălucia soarele desrobirii, să poată muri vitejii cu inima împăcată.

Și astfel regimentele 8 inf. 3 vânători, 32 inf. acela care a plecat în cămași la luptă, dar cu atât mai îndrăcit în nădejdea de a birui, apoi reg. 36, inf. 9 vânători, trupele diviziei 9, 10, 13 și 14, au intrat în măcinșul morții pentru a salva conștiința dreptului de întregire a neamului românesc. Flăcării plaiurilor noastre

au luptat cu prisosință înecați de pulberea tunului sub puterea gazelor orbitoare de lumina ochilor și sub urletul tunului de 305. Întreg câmpul de la Mărășești părea o zvărcolire de oameni și de brațe, căci moartea își înfipse adânc plugul în trupul nostru. Și în zgomotul acela infernal, când băteau 700 de guri de tun vrăjmașe, când nu se mai auzia nimic, nici în cer nici pe pământ, când apele Siretiului suspinau la vale înecate în sânge, când parcă și Dzeu ne uitase că luptăm pentru visul nostru, atunci trăia numai voința ostașilor de a învinge.

Și ca o dovadă de eroism amintesc bravura companiei de mitralieră a căpitanului Ignat, care după două ceasuri de luptă n'a mai rămas cu nici un om în viață. Toți au murit și ofițeri și trupă, la datorie cu mâinele pe mitralieră. Și suntem siguri, că în clipa morții lor ei au avut viziunea încoronării de la Alba-Iulia și pe care au dus-o cu ei în mormânt, ca mai pe urmă să se înalțe mai falnică și reală după încheierea păcii în ziua când Bălgradul românesc a avut cinstea înfățișării cununilor de aur.

Dacă s'ar aduce o laudă unităților care au luptat la Mărășești, cea mai înaltă laudă ar trebui să se aducă diviziilor 5 și 9, care din efectivul 36000 oameni, câți au avut la intrarea în luptă au mai rămas după luptă cu 9000 oameni.

Victoria de la Mărășești a fost rezultatul unei lupte mari, cea mai mare luptă din întreg răsăritul după ofensiva lui Brusilov. Peste Mărășești vrăjmașul n'a putut trece mai departe.

Acolo la Mărășești românii sprijiniți cu dreapta în munții Vrancei și cu stânga pe Siret au ridicat mormane de oase albe pentru a opri vrăjmașul din mers.

Acolo la Mărășești strălucește tronul conștiinței noastre pentru toate veacurile.

Acolo la Mărășești gura nu poate minți, ci numai inima rostește adevărul înfăptuit.

Acolo la Mărășești, pe poarta nemuririi, stă scris, că moartea nu poate pătrunde în visteriile noastre de fapte bogate.

Acolo la Mărășești găsim adevărata viață națională și pe care nimeni nu o poate precupeți, nimeni nu o poate scoate la mezzato ca să fie vândută. Și de s'ar zguduia acest pă-

mânt din temelie, cinstea noastră tot va rămâne, înflorită pe brazda dela Mărășești, ca un crin în zi de primăvară.

Acolo la Mărășești steagurile regimentelor noastre s'au desfășurat și strălucirea lor a întunecat soarele.

Acolo la Mărășești nu trăiește cântecul morții, ci numai al vieții. Acolo nimeni nu poate muri. Că de-ar putezi mâna aceasta de țărână pe care o purtăm din loc în loc, totuși Mărășeștii îi va da viața vecinicii.

Acolo la Mărășești stă îngenuchiată trufia vrăjmașului care visa în nebunie lui să cuprindă pământul. Acolo la Mărășești gloria a ridicat cununi de lauri și i-a pus pe fruntea ostașilor.

Acolo la Mărășești s'a săvârșit sfânta comunicatură românească, unde vitejii luând din cupa morții, Patria a căpătat viață.

Acolo s'a pecetluit prin sângele vărsat dreptul nostru la viață. Înaintea acestui drept au îngenuchiat popoarele trufașe. Acolo la Mărășești am dobândit pentru a nu știu câta oară faima bărbăției noastre de la soldat la rege. Și dacă mâne s'o ridica în piața din Oradimare statuia epuestră al scumpului nostru rege, supusă vremurilor și furtunilor, noi de mult i-am ridicat în inimile noastre statuie pe care veacurile nu o pot dărăma și fie care vom duce-o cu noi și în viața viitoare. Este statuia aceluia care intrupează vitejia fără seamăn de la Mărășești și pe care o sărbătorim acum.

Volbură Polană.

LOCALE.

La Liceul Decebal am rămas corigenți mai mulți elevi de confesiune reformată din studiul religiei. Un fenomen cam ciudat. Un părinte — care ne istorisește — aduce lucrul în legătura cu o declarație cerută dela părinți de către preotul catihet, ca anume nu-și vor însura copii decât cu coreligionari deci cu reformați. Cei mai mulți părinți nu au voit să dea astfel de declarații, cari ne par cu totul ciudate.

Ce o mai fi și asta? Poate e în pericol coherenta confesională?

Avem o comisie de fixarea prețurilor pentru alimente. O întrebăm: Nu crede în faptul că dacă

prețurile fixate de dânsa sunt totdeauna mai mari de cât cele cu care se vând alimentele pe piața poate da loc la anumite banueli?

CULTURALE.

Ilie Ienicerul.

De: AL. MĂNCIULESCU.

(Continuare.)

Medicii spun că din cauza aerului curat ar fi trăind călugării atât de lungă viață. Mie, care cunosc în amănunțime viața și cea trecută și cea prezentă a multor din aceștia, mi s'a înfipt în creier o altă idee despre longevitatea lor. Am ajuns anume să cred, că Dumnezeu îi ține atât de lungă vreme pe pământ, pentru ca să aibă timp să ispășască păcatele făcute înainte de a intra în mănăstire. N'aș vroi să contrazic pe medici cu aceasta, căci apreciez și eu minunile naturii, dar veți vedea după cele de mai jos, că sunt păcate așa de grele, încât i-ar trebui omului o viață cât alui Mathusalem, pentru a le ispăși.

Părintele Ioanichie, a cărui viață anticălugărească o povestesc mai jos, a murit sunt câțiva ani. Era cel mai bătrân dintre toți călugării, dar totdeauna rugile și le isprăvea cerând lui Dumnezeu să-l nu ia încă la dânsul, până ce nu va socoti că a ispășit indestul. Ce anume atât de grozav făptuise el, pentru a nu-i ajunge o viață de om ca să ispășască, mi-a spus părintele stareț, când am mers la schit prima oară după moartea părintelui Ioanichie.

Păgânii să retrăsese din valea Nișcorului și oamenii din Tisau încă nu se întorsese toți din munți, unde fugiseră care încotro a văzut cu ochii și cu ce a putut apuca, la vesteră că vin turcii.

Acum prin partea locului nu mai rămăsese nici un păgân și vestea ajungând până și în ascunzătorii cele mai îndepărtate, Nișcovenii apareau unul câte unul, scoborând din creerii munților pe poteci cunoscută numai de dânsii.

Câți fugiseră scăpaseră teferi și se întoarse-să din munți sau aveau să se întoarcă mai

Unitatea sufletească a românilor.

de AL. MĂNCIULESCU.

(Continuarea.)

Am ajuns la adevărata cauză care de și până acum nu a reușit încă să producă în mase o ruptură pe terenul unității sufletești, dar poate să facă aceasta într'un viitor nu prea îndepărtat.

Favoriții puternicilor zilei, azi unii, mâine alții, după cum se perindă la cârmă unul sau altul dintre partidele politice, pot face totul după bunul lor plac. Jaful și incuria sunt nu numai tolerate, dar încurajate chiar. Milionarii rasar ca ciupercile după ploaie, dar nimeni nu-i întreabă de unde și cum și-au adunat aceste averi.

Oameni care ar trebui să stea cu lanțuri de mâini, sunt demnitari.

Analfabeți cu coloana vertebrală elastică sunt parlamentari și conțopiștii prefecti. Acei care se pretează la tot felul de nelegiuiri sunt favoriți, pe când ceilalți sunt împinși tot mai în umbră.

Afacerile veroase și spolierea bunului public și particular, se fac în văzul tuturor, fără nici o jenă, dar nu urmează nici o sancțiune.

— „Ii vom băga la pușcărie pe toți“, — spun unii, cât la guvern sunt alții.

Aceasta se spune în mod public și alcătuește unul din punctele programului de guvernare viitor; deci se știe că încercările de săvârșesc, că atmosfera politică este plină de miasme, dar cei care înfig mâna până în cot în afaceri murdare dar productive, se preumblă cu automobilele ca și când nimic nu s'ar fi întâmplat.

În schimb sunt destituiți sau mutați la câteva sute de kilometri, câțiva funcționari care au cărlit împotriva furturilor, sau ai căror copii nu sunt în bune relații cu cei ai guvernamentului din acelaș târg, sau pentru că femeilor lor se ceartă între ele.

Mâine vin la cârmă alții, care nu vor îndrăzni să se atingă de milionarii fabricați de protecția celor care au ținut cârmă până eri, pentru ca să nu aibă nici ai lor a se teme, când nu vor mai fi la guvern și tot așa înainte.

Și aceasta pentru că toți au nevoie de aceleași instrumente docile și pentru că vanitatea oamenilor noștri politici nu poate tolera pe omul ce stă cu fruntea sus și spune lucrurilor pe numele adevărat, ci preferă pe slugarnicul care făcând o temenea adâncă la picioarele șefului mai mare sau mai mărunț, îi măgulește ambiția și mândria personală, dar câștigă în acelaș timp dreptul de a călca în picioare codul penal și a săvârși sub binevoitoarea și a tot puternica lui protecție, tot soiul de gheșefuri.

Și doar mare poate să se considere numai acel care este considerat ca atare de oameni, nu de lichele!

Priviți la legea organizării magistraturei vechi sau nouă și veți vedea că atât înaintarea cât și stabilitatea magistratului, este lăsată totdeauna la cheremul oamenilor politici.

De ce oare?

Pentru ca magistratul să nu poată nici odată lucra, așa cum îi dictează conștiința și să fie nevoit să închidă ochii justiției ori de câte ori omul politic pretinde.

Și așa se explică, cum nici chiar atunci când

ziarele publice cu date și nume, tâlhăriile cutărui sau cutărui parvenit politic, parchetul nu se sesizează.

Imbogășitul din afaceri necinstite, trece cu fruntea sus, pentru că știe că un cuvânt spus de protectorul său, face să amuțească și judecătorul de instrucție și parchetul; căci care este magistratul care-și poate târî copii din oraș în oraș, când ar îndrăzni să-și bage nasul în afacerile lor?

Și doamne, multe închisori ar fi trebuit construite, dacă mâinile magistratului, nu ar fi legate!

Dar care este oare întocmirea de la noi, în care politicianismul cointeresărilor, să nu fi lăsat o porțiță, prin care să-și poată scăpa oamenii de răspundere și o alta care să se închidă în nasul celui care ar avea îndrăsneala să se amestece în treburile lor?

*

Dacă aceasta este situația și așa fiind, evident că urmările nu pot fi de cât catastrofale de ce nu vine reacțiunea?

Nu mai sunt oare în țara aceasta oameni, care văzând răul, să încerce a-l stăvili?

Răspunsul îl dă realitatea.

Nu sunt! Și nu sunt, tot din cauza sistemului.

Partidele politice existente, sunt incapabile de reacțiune, toate până la unul, pentru că ele sunt alcătuite toate pe acelaș calapod. Toate au nepoții și flămânzii lor, care vor trebui satisfăcuți sau săturați.

Dacă în fie care partid sunt și câțiva oameni capabili de reacțiune, ei sunt împiedecați de

târziu. Oamenii erau bucuroși că au scăpat cu sufletele. Casele și agoniseala pe care le parjoliseră turcii, le vor face ei la loc.

De la câmp le venise știre că armata domnească, care la început se retrăsese până către Râmnic, isbutise să împingă puhoiul îndărăt la Dunăre. De pe o zi pe alta, trebuiau să pice și vitejii.

Care vor fi căzut oare?

Bătaia trebuie să fie fost cruntă, după cât spunea Gheorghe al Neacșei, vătaful, că era de mare mulțimea păgânilor, când venise să-i vestească să plece în codri. Până la venirea lui de atunci nu căzuse nici unul din cei plecați cu pâlcul sub vătăfia lui Gheorghe, din Tisău, pentru că nici nu se bătuseră. Domnitorul văzând marea mulțime a păgânilor, dăduse poruncă să se retragă oastea, pentru ca lăsând dușmanii să se împrăștie după pradă, să-i lovească răsleț.

În retragere, Gheorghe se abătuse pe la Tisău, ca să le dea de știre despre venirea turcilor. Sosise în miez de noapte cu calul în spume și după ce toaca adunase satul și le-a spus să fugă, el a trecut culmea de partea cealaltă în valea Buzăului, spre a ajunge oastea și pâlcul lui de Nișcoveni.

Oamenii fugiseră toți până la ziuă, lăsând satul pustiu și avutul în știrea Domnului.

Numai baba Neacșa mama lui Gheorghe, bolnavă cum era, n'a putut să fugă și nici ficăsa Catinca, nu s'a îndurat să plece de lângă ea.

Bietele femei! Pe babă o tăiaseră, iar pe fată a găsit-o Stoica Negură, care se întorsese la două zile îndărăt, pângărită mai mult moartă lângă leșul maică-sa.

Ce blestem și pe capul biete Neacșa!

Parcă era un făcut ca toți din casa asta, să piară de mână turcească.

Pe Ilie, băiatul cel mai mare, căzuseră sorții să-l dea satul ca peșcheș pentru turci, când era abia de doi ani, după cum era atunci obiceiul, ca domnia să dea turcilor pe lângă alte angarale și un număr de copii. Toader bărbatusău, fost vătaf de viteji, a picat pe Ialomîța, tot într-o bătaie cu turcii.

mulțimea celorlați, sau de solidaritatea necesară în sânul partidului.

De la dânsule nu poate fi așteptată asanarea. Luați-le pe rând și cântărițile oamenii și veți ajunge la hidoasa concluzie de mai sus.

De la masele poporului, încă nu se poate aștepta reacțiunea, pentru că sunt încă inconștiente.

Țăranul, vede el bine că este nedrept, ca pentru lucrul său, surtucarul să-i mai pretindă și găini sau chimirul cu paralele, când el e plătit de stat, dar el e omul stăpânirii și mult rău poate, iar cu celelalte treburi din țară, nu prea are de a face.

Este cu mult prea înapoiat, pentru ca să se amestece conștient, în viața publică.

Clasele muncitorești ar putea face ceva, dar educația lor politică se face mai mult în senzul luptei de clasă pentru materie, iar nu în senzul interesului general și de aceia ei vor duce totdeauna o luptă de stat în stat interesată, și nu una idealistă.

Rămân intelectualii:

Mult pot pușini buni împreună, dacă nu ar fi și ei oameni, sau dacă mai bine zis, ar fi mai puțin oameni.

Omul este așa cum a fost plămândit, cu multe scăderi.

Unul e vanitos, altul slab de înger, celalt dornic de bogății, următorul dorește mări și fiecare are meteabna lui. Intelectualii fiind și ei oameni, au și ei una sau mai multe din aceste slăbiciuni, pe care politicianul zilelor noastre știe să i-o cultive și speculeze.

Unuia îi dă ranguri, altuia posibilitatea de

Neacșa tăiată acum tot de turci și Catinca pângărită. Feciorul cel de al doilea, Gheorghe, era acum vătaf după moartea tatăsău și el era acel care venise să-i vestească de fugă, dar plecase îndărăt la oaste și Dumnezeu știe de se mai întoarce sau ba.

Și dacă se întoarce, ce găsește? Moarte, nenorocire și pârfo!

Într'acestea vremea trecea, gospodarii acopereau din nou casele, din care nu rămăseseră de cât pereții afumați, femeile răzăluiau funingirea de pe pereți și casele spoite apăreau din nou albe sub streșinele noi. Către seară, după ce lucrul trebuia lăsat și până ce femeile găteau pentru cină, Tisăenii se adunau pâlcuri pe la răsăruci, pentru a-și mai vărsa aleanul și să vadă de s'a mai auzit vreo veste nouă.

Într'amurg fie care se trăgea spre casă și liniștea serii se întindea învehind satul într-o tăcere întreruptă doar de triburile falnice ale vreunui băetan doinind din fluer. Fetele nu mai așteptau pe la pârleazuri, după amurg, ca mai înainte, să le treacă ibovnicul și chicoțele lor nu mai răsunau sglobii în liniștea serilor. Prea mare fusese groaza, pentru că cineva să se mai gândească la de acestea. Fie care făcea ce avea de făcut pe tăcute oamenii se înțelegeau mai mult prin semne, temându-se parcă și acum, tot ca pe când erau în codri, să nu fie descoperiți în ascunzișuri.

(Va urma.)

— Știri dela cinema „Amor.“ În ziua de 24 Aug. Duminecă se va însena ultima creațiune a celebrului detectiv Herry Piell „Casa dispărută“, senzațională dramă în 6 acte. — În ziua de 28 și 29 Aug. Joi și Vineri se va rula filmul „Jemeile de azi“ un film senzațional în 6 acte.

— Incercare de sinucidere. Tinera femea divorțată a d-lui dir. Görög din Orăștie, descingând la hotelul „Transsylvania“ din aceea localitate, și-a tăiat vinele dela mâna stângă. A fost însă salvată.

a se îmbogăși pe căi lăaturalnice, iar pe cel nemaleabil, îl pune în imposibilitate de a acționa. Cum? Sunt atâtea și atâtea mijloace, care fiind puse destul de frecvent în practică, scutesc să fie amintite.

Cine nu știe cu cât entuziasm așteptau intelectualii din regat după 1918 venirea ardelenilor, pentru a purifica viața publică și a asana moravurile, distrugând pânza de paijen a politicianismului de aservire în care aceștia se sbăteau?

Cât de ușurați respirau aceia la gândul că de acum se va întrona o epocă nouă în care interesul public și privat nu vor mai fi la discreția politice și că fiecare își va putea câștiga contra valoarea muncii și capacității sale de la acestea însuși, fără să mai fie nevoit a se mlădia în fața politicianului.

Gândeau sârmanii că nu va mai fi nevoie de acum înainte, ca pentru a-și câștiga pâinea de toate zilele, să fie obligați să-și aservească concepțiile și sentimentele.

Desamăgire totală!

Felul de a se face politică, guvernarea prin arbitrar, concepțiile feudale despre dreptul la viață și liberă cugetare ca și toată pleiada de atribute ale diplomației bizantine cu toate mijloacele ei de corupție și tactica și de aservire a tuturor și a toate în favorul cătorva, a prins atât de repede și atât de adânci rădăcini în provinciile alipite, cum nimeni nu putea gândi.

Priviți numai în câți milionari de peste noapte, câți parveniți incapabili și inculți, au ajuns în dregătorii mari, câți s'au strecurat în viața publică sărutând poala antereului, în cât nu mai știi cine e și cine nu e corect.

(Va urma.)

Reverie.

De: I. Mihu.

Năvalnic mă'npresoară
Amintiri din trecut
Plăcute, senine.
Ca'n vis, abătut,
Sub arbori ce-și scutură frunza,
La focul ce-și tremură spuza,
Când stau și privesc tolănit
În câte-o seară.

Mă văd copil atuncea
Prin livezi alergând,
Și fără de grijă
Flori adunând,
Cu fluturi ce-și tremură sborul
Și soarele'n veci călătorul
Cu care 'npreun'am trăit
În primăvară,

Și'n loc de flori în urmă,
Devenind măricel,
Cum alte'mi plăcură;
Trup subțirel
De fată, ce ochi-și ascunde
Și totuși adânc te patrunde
Cu dor, și am fost fericit.
Vara, ori unde.

Apoi venit-a toamna,
Precum n'aș fi visat,
Dar zile plăcute
Și ea a păstrat.
S'așează 'mprejur lângă mine,
Copiii cu fețe senine,
Și nu pot sta'n gând adâncit,
Că iarna vine.

INFORMAȚIUNI.

— Liceul și internatul de băeți al statului Odorheia. Liceul funcționează în acest an cu cinci clase. Taxele școlare sunt în total 420 L. Pentru internat sunt vacante 20 burse și 40 solve. Internatul e în același edificiu cu liceul, aranjat modern, cu sale igienice în centrul orașului. Elevii vor primi întreținere și îngrijire întru toate corespunzătoare. Elevii interni solvenți vor plăti o taxă de 4200 lei și următoarele alimente: 150 kg. grâu, 100 kg. cartofi, 50 kg. porumb, 6 kg. unsoare, 10 kg. fasole, 100 buc. oue și 4 kg. săpun. Alimentele le vor aduce și bursierii. Doritorii a ocupa aceste locuri își vor adresa cererile direcțiunii acestei școale până la la 31 Aug. însoțite de următoarele acte: extras de botez, actul de vaccină, certificat de studii din clasa precedentă, certificatul de paupertate dela primărie, cu numărul copiilor și certificat dela percepția locală, văzut de administrația financiară, despre averea părinților, cu venitul lunar, conform impunerilor. Direcțiunea.

— Președinte la „Camera de industrie și comerț“ din Deva au fost ales d-l I. Vulcu comerciant în Orăștie, iar viceprezidenți din partea comercianților d-l Francisc Kohn, iar din partea meseriașilor d-l Virgil Albescu, ambi din Deva.

— Preot nou. Duminecă, în 17 l. c. a fost introdus în post noul preot al com. Nevoeș, d-l Pavel Diniș. Felicitări și spor la muncă, pentru prosperarea fericirii poporulul.

— Marți în 19 l. c. s'a serbat în orașul nostru, cu mare pompă aniversarea luptelor dela Mărășești.

— Duminecă, în 24 Aug. se va serba în întreaga țară ziua M. S. Regelui nostru preaiubit, Ferdinand I.

— Sămbătă, în 16 l. c., au fost transportate prin orașul nostru osemintele alor 70 eroi, soldați din vechiul Regat, căzuți pe câmpul de luptă în a. 1916 și exhumati din cimiterul din Orăștie, pentru a fi înmormântați la Tebia, în apropierea marelui erou Avram Iancu, ca împreună să se odihnească aceia, cari au luptat pentru același ideal. Osemintele așezate în 70 sicrișe mici și aduse pe două căruțe frumos împodobite, a fost așteptate la intrarea în oraș de armată, oficialități și un foarte numeros public. După ce s'a servit un scurt prohod, convoiul s'a pornit, străbătând orașul pe lângă imnurile întonate de muzica militară a Reg. 4. Grăniceri. În piață, convoiul s'a oprit în fața Primăriei, unde apoi d-l căpitan Șutescu și preotul Muntean au rostit câte o cuvântare înălțătoare, după cari convoiul s'a pus de nou în mișcare, însoțind scumpele noaște până la capatul celelalt al orașului, de unde căruțele cu osemintele și-au continuat mai departe drumul spre locul destinat.

— Pregătire pentru centenarul Avram Iancu se fac cu mare febrilitate.

— În orașul Hanova. Germania, poliția a descoperit un măcelar, care vindea carne de om. 36 oameni au fost ucis de acest om animal.

— Aviz. În 15 Septembrie a. c. se va ține concursul pentru admiterea în Școala de Agricultură din Geoagi. Informațiuni se primesc a Direcțiunea numitei școli.

— Intreprinderile Statului din județul Hunedoare vor fi comercializate în curând.

— Nouile prețuri ale pâinei în orașul Deva s'au stabilit cu: 14, 11.50 și 7 lei per. kg. Franzele și cornuțe 1 leu bucata.

— Curs de dans se va deschide în Deva la 2 Sept., sub conducerea d-soarei Ancy Kiss.

— Buțile și butoaiele, atât cele vechi, cât și cele noi vor trebui a se legaliza de nou.

— În urma unui accident întâmplat în una din minele din Lupeni, minerul Tămaș Rajatzky a fost omorât.

— Meseriașii din Dobra intenționează înființarea unei reuniuni.

— Crimă. În comuna Șerel, afară pe hotar, s'a aflat cadavrul femeii Romana Stoica din aceeași comună.

— Accident. În ziua de 3 l. c., pe marginea șoselei județene, în hotarul com. Iliș, s'a aflat cadavrul individului Heler George din Vidra de jos, care se întorcea dela târg din Banat.

— Furt. Indivizi necunoscuți au pătruns în casa locuitorului Marina Petru din com. Măteșii, furând diferite lucruri în valoare de 5000 L.

— Sinucidere. Marița Dehel, din comuna Gurasada, s'a aruncat în Mureș, înecându-se.

— În comuna Almașul Mare, trăsnetul a incendiat două grajduri și o clae de fân, ale locuitorului Trifu Ioan. Paguba se urcă la 27.000 Lei.

— Răufăcători necunoscuți au incendiat casa lui Sara Vasile din comuna Simeria, cauzând pagubă de 40.000 Lei.

— Sinucidere. Braila Teodor, din com. Râul-Bărbat, de 29 ani, în urma unui morbo, s'a spânzurat în podul grajdului.

— În comuna Hățăgel, trăsnetul a incendiat șura locuitorului Iosif Pășcanu. A ars șura, o vacă, o junică și 100 clăi de secară.

— Aviz. Toți acei cercetași ai coh. „Decabal” din Deva, cari doresc a participa — și e dorit ca câți mai mulți — la sărbările naționale dela Tebea etc. să se prezinte echipați complet în 27 Aug. la cămin, pentru a merge în corpore. Comandamentul.

— Au sosit cele mai noi modele de lucru de mână. Imprimează și brodează frumos și ieftin. Mme Springer, Deva, Str. Mihai Viteazul Nr. 13.

— În hotarul comunei Ponor, s'a aflat cadavrul locuitorului din aceeași comună, Vula Simion. Cauza beția.

— Tălharie. În noaptea de 13—14 l. c. un grup de 7 indivizi necunoscuți, înarmați, au pătruns în casa lui Cristea Andrei din com. Vața de Jos, furând alimente și tutun în valoare de 4000 Lei., dispărând apoi pe drumul ce duce spre Hălmași. S'au luat întinse măsuri pentru prinderea lor.

— Înștiințare. Am onoare a aduce la cunoștința Onor. dame din Deva și jur, că am mărit salonul de modă de dame din Strada Regina Maria No. 4, câștigând totodată lucrători de primul rang astfel, încât imi va fi ușor a îndeplini orice comenzi cu prețuri ieftine, și cu cea promptitudine. Confectionez cele mai elegante toalete franceze și engleze după ultima modă. Mare asortiment de foi de modă cele mai nouă din străinătate. Onor. dame din provincie pot proba îndată. Cerând Onor sprijin, semnez cu distimă stimă soția L. Meșiu, croitoreasă. 9 3 3

— Pălării de Dame moderne să pot procura cu prețuri reduse în Magazine de modiste A. Klimstein Deva, Piața Unirii. 12 2-3

Poșta Redacției.

M. Ionescu. După terminarea foitei urmează „Trebue să plângi”.

Girați: I. Sântimbrean, I. Mihai, A. Mănculescu.

La Cooperativa „Gloria” în Simeria

jud. Hunedoarei prăvălie de manufactură, coloniale și ferărie, află imediat loc spre angajare

un contabil, un comi

și un practicant pe lângă condițiuni favorabile. Cei cari vorbesc mai multe limbi sunt preferați. IOAN HIDEG director. 10 1-3

Primăria orașului cu consiliu Hunedoara.

No. 1829—1924.

Târg nou de țară.

Se aduce la cunoștința publică, că Ministerul industriei și Comerțului aprobând funcționarea unui nou târg de țară anual în orașul Hunedoara, acest târg pentru anul în curs să va ține în următoarele zile:

La 8, 9, 10 Septembrie n. cel de vite, iar la 11 Septembrie (Tăerea capului Sf. Ioan Botezătorul) cel de mărfuri.

Primăria orașului Hunedoara. 18 1 3

Casa Cercuală pentru Asig. Sociale din Deva. Nr. 1361—17 din 15 Aug. 1924.

Publicație.

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 22 August 1924, ora 10 dimineața se va ține o nouă licitație publică atât la Direcțiunea Regională Timișoara din B-dul Carol No. 7, cât și la Casele Cercuale din localitățile Arad, Lugoj, Reșița și Deva, cu oferte închise și cu caracter urgent pentru furnizarea cantității de 1,142.000 kgr. lemne de foc esența fag. cer sau stejar.

Condițiunile caetului de sarcini și modul de distribuție a cantităților regiunii, se pot vedea în publicația dată prin Monitorul Oficial No. 148 din 10 Iulie 1924, pagina 7900.

Ofertele se vor depune fie la Direcție fie la ori care din Casele Cercuale și ele pot fi făcute pentru furnizarea tuturor organizațiilor arătate mai sus sau numai pentru unele din ele.

Casa Cercuală, Deva. 15 1 1

De vânzare

în Simeria o casă mare cu grădină, situată la centru, Strada Principesa Elisabeta Nrul 206.

16 1-1

TRIBUNALUL DEVA.

Nr. 2620/2 cof. 1924.

1-1 17

Publicațiune

în cauza de concordat forțat în afară de faliment.

Se aduce la cunoștința publică, că în urma cererii lui Schlém Adolf repr. prin Dr. László Lázár avocat în Deva, Tribunalul a deschis procedura de concordat forțat în afară de faliment.

Inspector de avere a fost numit Dr. Szöllösy Ioan avocat în Orăștie.

Creditorii sunt invitați sub sarcina urmărilor de drept fixate în §-ul 43 (pierderea dreptului de vot) ca până 12 Septembrie 1924 să-și anunte creanțele, în modul prevăzut de §-ul 28 al ordonanței Min. Pres. Nrul 4070—1915 în scris arătând suma și titlul juridic al creanței, menționând dacă este acoperită prin cambie, drept de gaj, sau alta garanție, vor aduce pentru desbaterea cambiile sau alte originale, ce ar avea referitoare la acele creante.

Reprezentarea prin avocat nu e obligătoare.

Termenul pentru desbaterea concordatului s'a fixat pe ziua de 15 Septembrie 1924, ora 8 a. m. în localul Tribunalului (camera 105).

Efectul juridic al deschiderii procedurii începe cu ziua de azi.

Deva, la 15 August 1924.

P. conformitate:

Ioan Palade m. p.
perc. trib.

Popa m. p.

De vânzare o spălătorie cu vapori

aranjată pe putere electrică și prevăzută cu mașini pentru călcat, lustruit etc.

Adresa la administrația ziarului.

De vânzare

un contra-bass, un cello și o brace.

Toate vechi și cu tonuri foarte plăcute. Adresa la administrația ziarului.

Afisati în Gazeta Hunedoarei